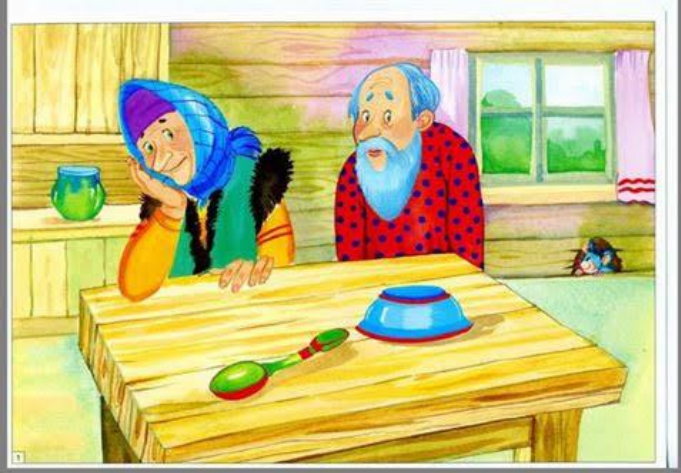

2020 m. kovo 30- balandžio 3 d. nuotolinio ugdymo(si) veiklos planas

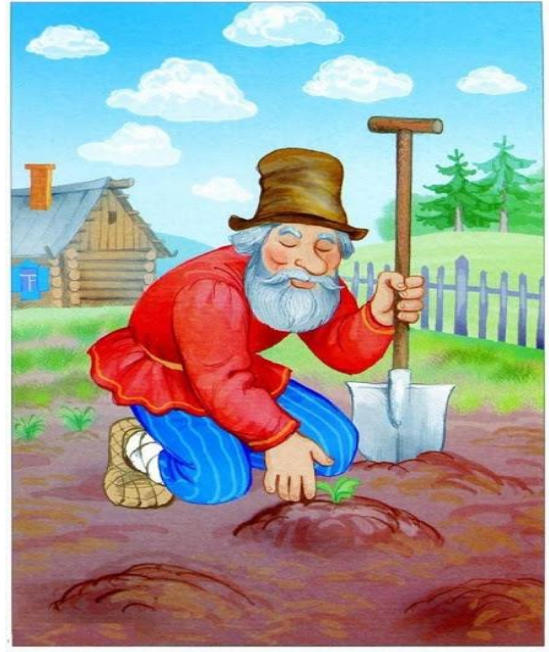
Ryto mankšta <https://www.youtube.com/watch?v=WweuZjkVtO4>

Pasakos sekimas pagal paveikslėlių seką „Ropė“

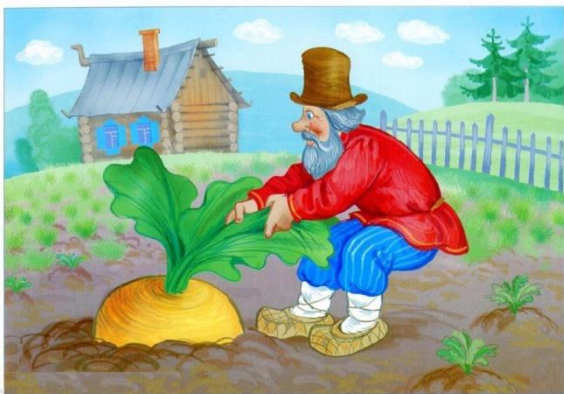
https://photos.google.com/share/AF1QipPgoQ3eCR1QZIWjLTGZI9-iVP48VZ4XS699CAkISaHWkajlYXlvJdcC8SDv_2d8Q?key=V1RmXzRITGlubGpoVlhMdTlnbWFUQjVpcTlxcGVR

1

2

3

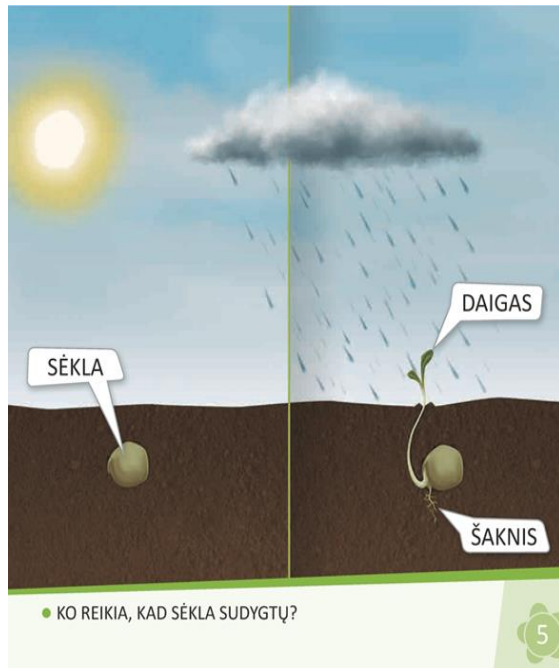
4

5

NUPIEŠK PABAIGĄ ARBA TAI,
KAS TAU PATIKO PASAKOJE

„Papasakok ką matai“

- Ar visi augalai turi sėklas?
- Kuo skiriasi augalų sėklos?
- Kodėl sėklos būna skirtingos?
- Kokie trys svarbiausi dalykai reikalingi, kad sėklos sudygtų?

Pažiūrėkite padiskutuokite https://www.youtube.com/watch?v=32pMWV_wS2I

Augalas atsirado iš daigelio, daigelis iš sėklos. Iš kur atsirado sėkla?

Pirštų mankšta

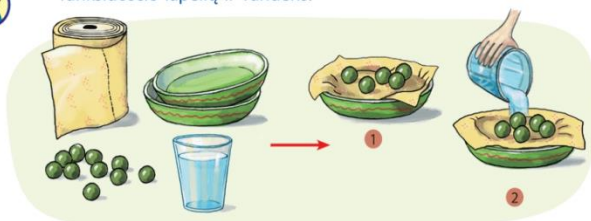
https://www.youtube.com/watch?v=M92-IK_sGhI&feature=youtu.be&fbclid=IwAR3eIFjRdVEr4Yjz6VtcSqj7U6ZbXLMUm5QQ26ImkAoOitxf9GUQyk4h40&app=desktop

Tyrimas „Žalioji palangė“

Augalai vandenį naudoja nuolat. Jie stengiasi šaknimis kuo giliau įsikverbti į žemę, kad pasiektų vandenį. Kai kurie augalai jame net gyvena. Vanduo būtinas ir augalų sėkloms sudygti.

- Įsitikinkite tuo – atlikite tyrimą.
- Jums prireiks dviejų lėkštelių, 10 žirnių sėklų, popierinio rankšluosčio lapelių ir vandens.

- Lėkšteles išklorkite popieriumi. Ant jo padėkite po 5 sėklas (1).
- Kad vienos lėkštelės popierius nuolat būtų drėgnas, kartkartėmis jį sudrėkinkite vandeniu (2).
- Stebėkite, kas vyksta. Aptarkite.

Laistomi augalai žaluoja, o nelaistomi nudžiūsta. Vandens trūkumui ypač jautrūs jauni augalai. Todėl saulėtą dieną nepalaistytas augalas gali žūti.

Tyrimas namuose sėklas pabandykite pasodinti vatoje, žemėje, svogūną pamerkti į vandenį. Stebėkite, kur sėklos greičiau išdygs. Daigelius su tėvelių pagalba pabandykit išmatuoti.

Pažiūrėk į paveikslėlį ir atlik užduotį:

Kokia C raidės išvaizda?

Suskaičiuok paveikslėlyje esančias C raides.

Sugalvok žodžių prasidedančių garsu C.

Pabandyk perskaityti tekstą.

Nupiešk daiktą, žmogeliuką ar kt. panaudodamas C raidę.

CILĖ IR CEZARIS SĖS DARŽE SĖKLAS.
CILĖ SĖS CUKINIJOS SĖKLĄ, CEZARIS – CITRINOS.
CILĖS CUKINIJA JAU AUGA, O CITRINA?

- KUR REIKĖTŲ SĖTI CITRINOS SĖKLĄ, KAD CITRINA AUGTŲ? KODĖL?

PASAKA APIE SUDŽIŪVUSIĄ GĖLĘ

Gražiai žydėjo gėlės mamos darželyje. Vieną po koto jos tiesdavo į saulę naujus stiebelius, sukraudavo ant jų po žiedelį, išskleisdavo. Po kurio laiko vieni žiedeliai nuvyzdavo, nužydėdavo, bet jų vietoje atsirasdavo kiti. Tik viena gėlė buvo kitokia. Ji iškėlė į saulę vieną storą, ilgą, tvirtą stiebą, apsupo ją gražiais lapais, o viršūnėje išskleidė didelį gražų žiedą. Visi pamatė, kad tas žiedas gražiausias visame darželyje. Didžioji gėlė pasipuikuodama iš aukšto žiūrėjo į kitas gėles, šaipėsi iš jų mažų, lepių žiedelių...

„Žiūrėkite, žiūrėkite, ir tie žiedeliai mažyliai jau nužydėjo!“ – nuo pat ryto ji erzindavo kaimynes. O savąjį žiedą vis gyrė, supo lyg kūdikį. Atėjo ruduo. Nė viena gėlė nebeturėjo nė vieno žiedo, visos gėlės pasirengė žiemos miegui: lapais ir žiedlapiais užklojo žemę, kad šaknelėms būtų šilčiau. Visos žinojo, kad pavasarį šaknys yra svarbiausios, nes kaip tik jos išleidžia naujus daigelius, kaip tik jos prikelia gėles naujam gyvenimui. O išdidžioji gėlė toliau žydėjo! Ji taip norėjo būti gražiausia, svarbiausia, kad nei jos žiedas, nei jos lapai nevyto. Ir atėjo ta naktis, kai pilnatis pakilo į dangų, o šaltis sukaustė žemę. Iš ryto mama atėjo pažiūrėti savo gražuolės gėlės, o ta sušalusi į ledą. Stovi visa kaip vaškinė, kaip dirbtinė gėlė – lapeliai nebejudą, stiebelis nebesiūbuoja...

Paėmė mama peilį, nupjovė gėlę ir parsinešė namo. Į vazą įdėjo, bet vandens neįpylė – kam negyvai gėlei vanduo? Nė lašo vandens negavusi, gėlė tokia ir sudžiūvo, kokia buvo, kai ją ledas sukaustė. Už lango – žiema. Vazoje – sausa gėlė. Sausas jos stiebas, lapai, žiedas. Bet jūs nežinote, kad gėlės širdis – gyva! Gėlė atgailauja už tai, kad buvo išdidi, pasipūtusi, kad bandė paniekinti amžinąjį gyvybės ratą. Jūs nežinote, kad gėlė svajoja apie kitą gyvenimą.

„Tegu mane pavasarį išmeigia į šiltą, purią žemę, tegu tik pavasario lietus palaisto mano sausą stiebą – aš išleisiu šakneles, būtinai išleisiu šakneles! O tada jau ir jauni daigeliai atsiras, tada jau mano senas stiebas nebebus reikalingas, tada maži gležni žiedeliai papuoš kerelį, kuris visą vasarą džiugins darželio lankytojus ir kaimyninius želdinėlius. Tada jau nebebūsiu išdidi, tada gyvensiu taip, kaip visi turi gyventi: gimti, auginti atžalėles, mirti ir vėl atgimti...!“

B.Burgis

Pasvarstykite:

- Ką šeimininkei svarbu išsaugoti, kad gėlės žydėtų sekančiais metais?
- Kaip ilgai nuskinta gėlė gali išbūti be vandens?
- Jeigu nuskintą gėlę pasodintume į žemę, ar ji augtų?